

Sygn. akt VI U 1851/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2016 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: I. M.

od decyzji: Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 21 maja 2015 r. nr (...)

w sprawie: I. M.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

z udziałem zainteresowanego K. M.

o odpowiedzialność współnika za długi składkowe spółki cywilnej

I oddala odwołanie,

II zasądza od I. M. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. kwotę 7 200 (siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Na oryginale właściwy podpis.

VI U 1851/15

UZASADNIENIE

Decyzją Nr (...) o przeniesieniu odpowiedzialności za zobowiązania z tytułu składek Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. – na podstawie art.108 § 1 w związku z art.107 § 1, § 2 pkt 1,2 i 4 i art.115 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2015r., poz.613) poprzez art.31 i art.32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2015r., poz.121 z późn. zm.) – przeniósł na I. M. odpowiedzialność jako współnika za zobowiązania płatnika (...) S.C. z siedzibą w B. przy ul. (...) z tytułu nie opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z odsetkami za zwłokę w łącznej kwocie 324.562 zł 35 gr.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy podał, że na podstawie zgromadzonych dokumentów ustalił, iż (...) Spółka Cywilna z siedzibą w B. prowadzi działalność gospodarczą i zatrudnia pracowników. Z tego tytułu jest zobowiązana do opłacenia należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Ponieważ Spółka nie wywiązała się z tego obowiązku

w sposób prawidłowy, na jej koncie powstało zadłużenie, które na dzień wydania niniejszej decyzji wynosi łącznie 326.703,82 zł.

Należności te są objęte przymusowym dochodzeniem w trybie egzekucji administracyjnej prowadzonej przez Dyrektora Oddziału ZUS w B. w formie zajęcia rachunku bankowego w.w. Spółki. Do wskazanego prawa majątkowego wystąpił zbieg egzekucji administracyjnej i sądowej, obecnie łączną egzekucję prowadzi Komornik Sądowy J. G.. Egzekucja okazała się jednak bezskuteczna i nie doprowadziła do uregulowania wierzytelności ZUS.

Powyższy stan faktyczny (...) Oddział w B. przeanalizował i ocenił w oparciu o art.107, 108 oraz art.115 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa i dodatkowo wyjaśnił, że wydanie niniejszej decyzji nie zwalnia (...) S.C. z odpowiedzialności za wymienione w sentencji decyzji zobowiązania. Spółka ta w dalszym ciągu prowadzi działalność i wraz z I. M. i drugim współnikiem odpowiada za wskazane zobowiązania. Odpowiedzialność ta ma charakter solidarny, co oznacza, że ZUS może egzekwować należności zarówno od niej, drugiego współnika, jak również od Spółki, a spłata określonych zobowiązań przez któregokolwiek z dłużników solidarnych, zwalnia z ich zapłaty pozostałych.

Mając powyższe na uwadze organ rentowy orzekł jak w sentencji powyższej decyzji.

Odwołanie od tej decyzji wniosła I. M., podnosząc zarzuty:

1) naruszenia art.187 § 1 Ordynacji podatkowej, polegającego na:

a) nieprzeprowadzeniu dowodów z dokumentów w postaci akt postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez (...) Oddział w B. przeciwko (...) Spółce Cywilnej (skarżąca uznawała tę okoliczność za przedmiotowo istotną, ponieważ prowadzenie egzekucji z majątku spółki powoduje, że dochodzenie zaległości od niej jako współnika jest przedwczesne, a ponadto Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie wykazał, że Spółka ta nie posiada majątku, z którego mogłyby zostać zaspokojone należności publicznoprawne);

b) niedokonania ustaleń, jaką funkcję pełniła ona w Spółce, a zwłaszcza który spośród współników był odpowiedzialny za finansowe rozliczenia z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych;

2) naruszenia art.24 ust.4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998r. (Dz. U. z 2015r., poz.221 tekst jedn.) poprzez jego niezastosowanie i dochodzenie zaległości w płatnościach na rzecz ZUS za miesiące 8/2009, 05/2010 składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz, podczas gdy zaległości te przedawniły się względem niej jeszcze przed wszczęciem postępowania zmierzającego do przeniesienia na nią odpowiedzialności za te zobowiązania.

Powołując się na powyższe zarzuty odwołująca wnosila o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez umorzenie postępowania w stosunku do jej osoby oraz o zasądzenie od organu rentowego na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wnosil o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od odwołującej na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Odnosząc się do wskazanych w odwołaniu zarzutów organ rentowy wskazywał, że art.31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie odsyła do art.187 § 1 Ordynacji podatkowej, niemniej jednak organ rentowy przeprowadził postępowanie mające na celu uzyskanie informacji o składnikach majątku Spółki, ustalając że w aktach (...) Urzędu Skarbowego nie odnotowano umowy spółki cywilnej, ani informacji w zakresie podatku od czynności cywilnoprawnych oraz podatku od spadków i darowizn. Organ podatkowy nie posiada też informacji w zakresie posiadanych przez Spółkę środków trwałych. W toku przeprowadzonego postępowania uzyskano informację, że współnicy (...) S.C. – K. M. i I. M. nie posiadają nieruchomości ani pojazdów, które podlegałyby zabezpieczeniu.

Po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego organ rentowy wydał decyzję o przeniesieniu odpowiedzialności na wspólnika spółki cywilnej.

Zgodnie z art.115 Ordynacji podatkowej wspólnik spółki cywilnej, jawnej, partnerskiej oraz komplementariusz spółki komandytowej albo komandytowo – akcyjnej odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i z pozostałymi wspólnikami za zaległości podatkowe spółki. Zgodnie z § 2 przepis § 1 stosuje się również do odpowiedzialności byłego wspólnika za zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upłynął w czasie, gdy był on wspólnikiem oraz zaległości wymienione art.52 powstałe w czasie, gdy był on wspólnikiem. Za zobowiązania podatkowe powstałe na podstawie odrębnych przepisów po rozwiązaniu spółki odpowiadają osoby będące wspólnikami w momencie rozwiązania spółki.

W przedmiotowej sprawie zaistniały – zdaniem organu rentowego – przesłanki do przeniesienia na odwołującą odpowiedzialności za zobowiązania spółki.

Ponadto organ rentowy może egzekwować należności zarówno od odwołującej, od drugiego wspólnika spółki, jak również od spółki, a spłata któregokolwiek z dłużników solidarnych zwalnia z ich zapłaty pozostałych.

W związku z tym organ rentowy wskazał, że odwołująca nie złożyła w toku postępowania żadnych informacji o majątku spółki oraz nie wskazała sposobu uregulowania zobowiązań, a obecnie prowadzone postępowania egzekucyjne z rachunków bankowych spółki są bezskuteczne.

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia organ rentowy podkreślał, że decyzja z 21 maja 2015r. dotyczy należności za okres od 05/2010 do 03/2015, zatem nie upłynął jeszcze przewidziany w art.24 ustawy systemowej termin przedawnienia należności. Jedynie w uzasadnieniu wskazano zaległości za 08/2009, za które nie przeniesiono odpowiedzialności, a podano je jedynie jako informację o całości zadłużenia figurującego na koncie płatnika.

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

W dniu 19 lutego 2001r. w B. pomiędzy P. E. a K. M. zawarta została umowa, zawiązująca Spółkę cywilną stosownie do postanowień art.860 i nast. Kodeksu cywilnego. Zgodnie z postanowieniami tej umowy spółka ta nosiła nazwę (...) S.C., jej siedzibą było miasto B., a jej celem było prowadzenie usług w zakresie pośrednictwa finansowego oraz doradztwa kredytowego i inwestycyjnego. Działalność ta - zgodnie z § 3 pkt 3 umowy spółki – została rozpoczęta 1 marca 2001r. Obaj wspólnicy posiadali po 50 procent udziałów. Zgodnie z aneksem do powyższej umowy spółki cywilnej, dodanym z dniem 31 października 2008r. do spółki cywilnej (...), za zgodą dwóch dotychczasowych wspólników, przystąpiła z dniem 31 października 2008r. I. M. wnosząca do spółki wkład pracy własnej.

Na mocy pisemnego porozumienia z dnia 1 listopada 2008r. w sprawie wystąpienia wspólnika i zmiany umowy spółki cywilnej (...) S.C. zawartego pomiędzy P. E., K. M. i I. M., (...) Spółki (...) oświadczył, że za zgodą obojga wspólników występuje ze Spółki z dniem 1 listopada 2008r. W związku z tym zmieniona została umowa spółki w ten sposób, że dotychczasowe brzmienie jej § 5 zostało skreślone i nadano mu nowe brzmienie, zgodnie z którym wspólnicy wnoszą do Spółki następujące wkłady:

- 1) wspólnik K. M. wkład pieniężny w kwocie 1.000 zł,
- 2) wspólnik I. M. wkład pracy własnej.

Jednocześnie skreślono dotychczasowe brzmienie § 6 pkt 1 i nadano mu nowe, następujące brzmienie:

Udziały poszczególnych wspólników w Spółce wynoszą:

- a) wspólnika K. M. – 99%
- b) wspólnika I. M. – 1%.

Ponadto skreślono dotychczasowe brzmienie § 8 pkt 1 i nadano nowe brzmienie o treści:

„Prowadzenie spraw Spółki (...) powierzają K. M.”.

(dowód: kserokopia umowy spółki cywilnej, aneksów do tej umowy i porozumienia z dnia 1 listopada 2008r. – karta od 66 do 68 akt sprawy)

Wobec powstania zaległości składkowych z tytułu działalności Spółki Cywilnej (...) na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w dniu 21 maja 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wydał dwie odrębne decyzje o przeniesieniu odpowiedzialności za zobowiązania z tytułu składek:

- Nr (...) dotyczącego przeniesienia odpowiedzialności na I. M. jako (...) Spółki Cywilnej (...);
- Nr (...) dotyczącą przeniesienia odpowiedzialności na K. M. jako (...) Spółki Cywilnej (...),

które przenosiły na wyżej wskazane osoby odpowiedzialność za zobowiązania (...) S.C. z siedzibą w B. z tytułu nie opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z odsetkami za zwłokę w łącznej kwocie 324.562 zł 35 gr, w tym:

1) na ubezpieczenia społeczne:

- 172.182,20 zł z tytułu nie opłaconych składek za okres 05/2010 – 03/2015,
- 60.458 zł z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 21 maja 2015r.,
- 11.986,49 zł z tytułu kosztów egzekucyjnych;

2) na ubezpieczenia zdrowotne:

- 45.285,72 zł z tytułu nie opłaconych składek za okres 05/2010 – 03/2015,
- 16.057 zł z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 21 maja 2015r.,
- 4.253 zł z tytułu kosztów egzekucyjnych;

3) na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych:

- 10.401,04 zł z tytułu nie opłaconych składek za okres 03/2011 – 03/2015,
- 3.089 zł z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 21 maja 2015r.,
- 849 zł 90 gr z tytułu kosztów egzekucyjnych.

Decyzja nr (...) z dnia 21 maja 2015r. przenosząca odpowiedzialność za zobowiązania Spółki Cywilnej (...) na K. M. nie została przez niego zaskarżona i uprawomocniła się po upływie jednego miesiąca od doręczenia mu w dniu 16 czerwca 2015r. tej decyzji.

Powyższe okoliczności faktyczne ustalone zostały na podstawie dowodów z dokumentów i ich odpisów zebranych w aktach spraw organu rentowego, w których wydano obie decyzje.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył decyzji nr (...), która została zaskarżona przez I. M.. Powódka nie kwestionowała, że w okresach objętych zaskarżoną decyzją była (...) Spółki Cywilnej (...) w B.. Potwierdzały to kserokopie dokumentów złożonych przez nią na żądanie Sądu do akt niniejszej sprawy. Ponadto z uzasadnienia jej odwołania oraz z prezentowanego w toku procesy stanowiska wynikało, iż nie kwestionowała ona tytułów i wysokości zaległości

składkowych, odsetek i kosztów egzekucyjnych wskazanych w zaskarżonej decyzji. Nie kwestionowała także okresów, za które należności składkowe zostały naliczone, przyznając, że Spółka Cywilna, której była współnikiem, zatrudniała pracowników.

Odwołująca wadliwości wydania dotyczącej jej decyzji upatrywała:

- po pierwsze, w tym iż nie ona była odpowiedzialna w Spółce Cywilnej za regulowanie składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,
- po drugie, iż Dyrektor Oddziału ZUS w B. prowadzi skuteczne postępowanie egzekucyjne przeciwko (...) Spółce Cywilnej, a Spółka ta prowadzi działalność gospodarczą, uzyskuje przychody, a organ rentowy dokonał zajęcia w trybie egzekucji administracyjnej rachunków bankowych Spółki,
- po trzecie, w przedawnieniu należności składkowych na podstawie art.24 ust.4-6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, gdyż zaskarżona decyzja wydana została dopiero 21 maja 2015r., a zatem po upływie 5-letniego terminu przedawnienia, co spowodowało wygaśnięcie jej zobowiązań wobec ZUS wraz z odsetkami za zwłokę, kosztami upomnienia, kosztami egzekucyjnymi i dodatkowymi opłatami.

Odnosząc się do przedstawionych przez skarżącą w odwołaniu zarzutów i ich uzasadnienia w pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę na art.115 § 1 i § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (j.t. Dz. U. z 2015r., poz.613 z późn. zm.) – w brzmieniu obowiązującym w dniu wydania zaskarżonej decyzji – zgodnie z którym:

- wspólnik spółki cywilnej, jawnej, partnerskiej oraz komplementariusz spółki komandytowej albo komandytowo – akcyjnej odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i pozostałymi współnikami za zaległości podatkowe spółki (§ 1),
- przepis § 1 stosuje się również do odpowiedzialności byłego wspólnika za zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upłynął w czasie, gdy był on współnikiem oraz zaległości wymienione w art.52 powstała w czasie gdy był on współnikiem. Za zobowiązania podatkowe powstałe na podstawie odrębnych przepisów, po rozwiązaniu spółki odpowiadają osoby będące współnikami w momencie rozwiązania spółki.

Powyższe przepisy art.115 Ordynacji podatkowej mają odpowiednie zastosowanie do należności z tytułu składek, zgodnie z art.31 i art.32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r., poz.963).

W judykaturze za utrwalony uznaje się pogląd, zgodnie z którym egzekucja należności z tytułu ubezpieczeń społecznych, Fundusz Pracy, i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz ubezpieczenia zdrowotnego powstałych w związku z działalnością spółki cywilnej może być prowadzona wobec współników spółki cywilnej bez wcześniejszego stwierdzenia bezskuteczności egzekucji z majątku podatnika, o którym mowa w art.108 § 4 Ordynacji podatkowej (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2013r. II UK 160/12 – LEX nr 1555521 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 marca 2015r. III AUa 72/14 – LEX nr 1680015). Powstanie odpowiedzialności wspólnika za zaległości składkowe spółki cywilnej i współników, wynikających z działalności spółki, o której mowa w art.115 Ordynacji podatkowej, nie jest bowiem uzależnione od uprzedniego przeprowadzenia bezskuteczności egzekucji z majątku spółki. Przepis art.108 § 4 Ordynacji podatkowej, zgodnie z którym egzekucja zobowiązania wynikającego z decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej może być wszczęta dopiero wówczas, gdy egzekucja z majątku podatnika okazała się w całości lub w części bezskuteczna, nie znajduje zastosowania do należności z tytułu składek współników spółki cywilnej. Spółka cywilna, będąca umową tworzącą stosunek prawny powstający ze zobowiązania do wspólnego działania w celu osiągnięcia zamierzonego celu gospodarczego, nie jest – jako instytucja prawa zobowiązań – wyposażona w przedmiotowość prawną. Nie może zatem „oddzielić” się od współników i samodzielnie „stać się właścicielem majątku”, w związku z czym to, co jest określone „majątkiem spółki”, jest w rzeczywistości majątkiem jej współników, odrębnym od ich majątków osobowych. Także w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej (art.2 ust.2 i 3 ustawy z dnia 19 listopada 1999r. – Prawo działalności

gospodarczej – Dz. U. z 1999r. Nr 101, poz.1178 z późn. zm. oraz art.4 ust.1 i 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej – Dz. U. z 2004r., Nr 173, poz.1807 ze zm.) wspólnicy, a nie spółka są przedsiębiorcami w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. W konsekwencji zobowiązania związane z prowadzeniem działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej nie są zobowiązaniami spółki, lecz zobowiązaniami wspólników (poz. wyroki sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2007r. II UK 278/2006 – OSNP 2008/17-18/poz.268; z dnia 20 marca 2009r. II UK 304/2008 Lex Polonica nr 2627 338; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 1993r. III CZP 168/92 – OSNP 1993/6/poz.106; uchwała 7 Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 marca 1996r. III CZP 111/95 OSNC 1996/5/poz.63 i sprostowanie OSNC 1996/7-8/poz.134; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 1997r. II UK 54/97 – OSNAPiUS 1998/3/poz.94).

Odpowiedzialność wspólników spółki cywilnej za zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, a także Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i ubezpieczenie zdrowotne, wynikające z zatrudnienia pracowników w związku z prowadzeniem działalności kształtuje się na zasadach określonych w art.115 Ordynacji podatkowej, co powoduje, że egzekucja prowadzona jest do majątku odpowiedzialnych solidarnie wspólników (art.91 Ordynacji podatkowej w związku z art.864 i art.366 § 1 K.c.). Z istoty spółki cywilnej wynika, że egzekucja zmierzająca do zaspokojenia zobowiązań spółki prowadzona jest z majątku wspólników: wspólnego i osobistego. Nie zaprzecza temu posłużenie się przez ustawodawcę w art.864 K.c. sformułowaniem „zobowiązania spółki”, które mogłoby sugerować istnienie długu na majątku spółki, gdyż spółka cywilna nie ma „własnego” wyodrębnionego majątku, nie może więc chodzić o zobowiązanie spółki, lecz o zobowiązanie wspólników związane z działalnością spółki (tak uzasadnienie powołanego wyżej wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2013r. II UK 160/12).

Podzielając powyższą wykładnię przepisów Ordynacji podatkowej, ustawy systemowej i Kodeksu cywilnego Sąd Okręgowy wskazuje, iż stanowisko skarżącej co do przedwczesności wydania przez organ rentowy w stosunku do niej zaskarżonej decyzji nie miało jakichkolwiek podstaw prawnych. Odwołująca nie kwestionowała bowiem istnienia należności objętych zaskarżoną decyzją, a organ rentowy wydał tę decyzję oraz decyzję dotyczącą drugiego wspólnika K. M. mając na uwadze, iż warunkiem ich zgodności z prawem nie było uprzednie wykonanie bezskuteczności egzekucji wobec Spółki Cywilnej (...). Zobowiązania wskazane w obu decyzjach (tożsame co do wysokości, okresów ich powstania i tytułów) były bowiem nie zobowiązaniami Spółki lecz osób fizycznych będących jej wspólnikami.

Zgodnie z art.115 § 1 Ordynacji podatkowej i art.864 K.c. za zobowiązania spółki (w tym podatkowe i składkowe) wspólnicy odpowiadają solidarnie. Należy przy tym podkreślić, iż odpowiedzialność ta powstaje ex lege i jest niezależna od wielkości udziałów, jakie posiadają poszczególni wspólnicy. Na odpowiedzialność tę nie wpływa również podział zakresu obowiązków ustalony przez wspólników, gdyż stanowi to kwestię „wewnętrzną” spółki uzależnioną wyłącznie od ich woli.

Podnoszona przez pełnomocnika powódki w piśmie z dnia 15 września 2016r. kwestia wielkości jej udziałów (1%) była w związku z tym prawnie obojętna dla powstania odpowiedzialności za zobowiązania Spółki Cywilnej (...).

W toku procesu odwołująca się nie twierdziła, aby należności objęte zaskarżoną decyzją zostały przez nią albo przez drugiego wspólnika w jakiejś części zaspokojone czy to dobrowolnie czy też w wyniku prowadzonych postępowań egzekucyjnych. Istotne przy tym jest to, iż okoliczność taka musiałaby zostać w toku procesu udowodniona właściwymi dowodami, stosownie do art.232 K.p.c. W tym zakresie powódka nie wykazała jednak żadnej inicjatywy dowodowej, a z akt Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...)J. G. Km 1797/14 wynikało, iż prowadzone egzekucje z majątku K. M. są bezskuteczne (k.11 i 12 akt tej sprawy).

Odnosząc się z kolei do podniesionego w odwołaniu zarzutu przedawnienia należności objętych zaskarżoną decyzją uznać należy jego oczywistą bezzasadność.

Art.24 ust.4 ustawy systemowej przewiduje, iż należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu 5-letniemu. Jednak skarżąca nie dostrzegала, iż termin przedawnienia składek w dniu wydania zaskarżonej decyzji jeszcze nie upłynął albowiem w zaskarżonej decyzji orzeczono o składkach za okresy od maja 2010r. do marca 2015r. Termin

przedawnienia składek liczy się od dnia ich wymagalności, zatem skoro wymagalność składek za maj 2010r. powstała w czerwcu 2010r. (por. art.47 ust.1 ustawy systemowej), a zaskarżona decyzja wydana została w maju 2015r., to przedawnienie należności za maj 2015r. jeszcze nie nastąpiło.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i argumenty Sąd Okręgowy na podstawie art.477¹⁴ § 1 K.p.c. oddalił odwołanie.

W punkcie II wyroku powódka jako strona przegrywająca spór zobowiązana została do zwrotu kosztów procesu stronie przeciwnej, zgodnie z art.98 § 1 i § 3 K.p.c. oraz art.99 K.p.c. i § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013r., poz.490 z późn. zm.). Na zasądzone koszty procesu złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego strony pozwanej, będącego radcą prawnym, ustalone według stawki minimalnej. Przy wartości przedmiotu sporu przewyższającej 200.000 zł stawka minimalna wynosi 7.200 zł. Wartością przedmiotu sporu była wartość kwestionowanych odwołaniem należności objętych zaskarżoną decyzją.